

Berichten van het bestuur:

Het bestuur staat open voor bruikbare ideeën over de invulling van de winterse bijeenkomst op 22 november 2018. Heb je een idee, laat het ons weten.

Belangrijke data:

30 sep. Tjodrit
18 nov. Kuulentocht
22 nov. Winterse activiteit

Clubdag 27 mei:

[Een bijdrage van Bert van Boekel](#)

De jaarlijkse clubdag kende dit jaar een iets andere opzet dan de afgelopen jaren. Voorheen was het fietsen en het eten verspreid over twee zondagen, deze keer had de organisatie besloten om beide zaken op één zondag te doen. Dit om meer aansluiting te krijgen en om een echte gezamenlijke clubdag te krijgen.

Dit kon dit jaar bewerkstelligt worden door als startlocatie gewoon de gebruikelijke zondagse locatie te gebruiken; de kerk in Langenboom. Hierdoor was er geen reistijd en kon deze tijd benut worden in zowel de routes als de BBQ.

Voor de tochten hadden zich 46 deelnemers aangemeld; 11 A-, 16 B-, 6 C- en 13 D rijders. Het toeval treft dat er ook 46 deelnemers aan de BBQ hadden ingeschreven. Dit wel van een andere samenstelling, waaronder 11 introducéés.

Het weer, zoals de laatste weken gebruikelijk, was ideaal; rond de 25 graden, weinig wind en een zonnetje. Dit wat betreft tijdens het fietsen!

Frans van Kempen had, ook zoals gebruikelijk, weer prachtige route bedacht. Voor elke groep een gepaste afstand met als centrale pauzeplaats "Jan an der Fahr" nabij Goch strak aan het riviertje de Niers. Hier was het goed toeven en op kosten van de club koffie met gebak en een cola.

Rond tweeën waren de meesten weer thuis en na een snelle douche op naar de Hinde! De BBQ locatie voor deze dag. Schitterende locatie, goede voorzieningen, echter het weer zat nu even niet mee! De sluispoorten werden, als gevolg van de vermeende klimaatwijzigingen, wagenwijd open gezet!! Zelfs diegene die maar

hadden besloten om met de auto te komen waren kletsnat; vanaf de parkeerplaats naar de locatie was niet droog te overbruggen.

Door de medewerkers van de Hinde was buiten op het grasveld alles klaar gezet voor de BBQ, echter te nat en alles werd naar binnen gebracht.

De gezelligheid en de kwaliteit van de goed verzorgde BBQ was er niet minder om.

Rond achten trokken de laatste de deur bij de Hinde dicht en kon de organisatie (Frans, Jessy, Marco en Chris) terugkijken op een zeer geslaagde clubdag 2018.

Op de fiets naar Praag:

[Een bijdrage van Henk de Klein](#)

Op zondag 6 mei verzamelden zich vier Doortrappers bij Anton Gerrits om samen naar Praag te fietsen. Drie oude rotten die bekend waren met het lange-afstand-fietsen van hun eerdere tochten naar Santiago de Compostella en Rome, Anton Gerrits, Ser van Strijp en Henk de Klein en een "nieuweling" Wim van Summeren.

Een weekje daarvoor was er al driftig geoefend met z'n drieën, met een tweedaagse trip met overnachting naar Wassenberg, net over de Duitse grens achter Roermond. Dat die oefentocht erg van pas zou komen, hadden we die dagen niet kunnen bedenken. Want naar Wassenberg fietsten we heen met zuidenwind tegen en terug met weer de noordoostenwind op de kop.

Route:

Het eerste deel van onze trip ging door Groesbeek naar Millingen a d Rijn. Want aan de overkant begint de beschreven route naar Praag.

Vandaar gaat de route hoofdzakelijk langs mooie rivieren: langs de Rijn tot Wesel, langs de Lippe en de Diemel tot aan Paderborn, langs de Weser tot aan Hannover-Münden, en daarna langs de Werra en de Rote Main naar Bayreuth. Daarna dwars door het Fichtelgebirge naar Cheb in Tsjechië. Via de plaatsen Pilsen en Horoviche bereikten we uiteindelijk de rivier de Berounka om die te volgen tot aan Praag. Net voor Praag komt de Berounka uit in de Moldau.

De route is dus heel mooi befietsbaar. Zeker langs de verschillende rivieren. Mooie vlakke paden en landweggetjes langs de rivieren. Dwars door het Fichtelgebirge moet er wat geklommen worden. Meestal korte, redelijk steile klimmetjes, soms afgewisseld met een verrassende langere klim, bv na Marianske Lazne (Marienbad).

De route voerde ook deels door het vroegere Oost-Duitsland. Borden gaven aan dat je nu in of uit dat Oost-Duitse gebied fietste. Die waren echter overbodig, want aan de toestand van de wegen en de soms desolate dorpjes kon je zien dat je in Oost-Duits gebied was. In Tsjechië fietsten we hoofdzakelijk over landbouwweggetjes, die er soms slecht en erg verlaten bij lagen.

Pech:

De klimmetjes waren allemaal verteerbaar voor Wim, die met zijn aangepast verzet zijn uiterste best moest doen om boven te komen. Want op onze eerste fietsdag werd Wim al verrast met een pech. Kort voor Rees, in Praetz, knalde de velg van zijn achterwiel. Wat nu? Een inwoner van Praetz bracht Wim en fiets naar Rees, Wim belde naar Mill om te vragen of ze met een ander wiel of fiets

naar Rees wilden komen, wij fietsten met drieën de route naar Rees af, dronken daar samen een glaasje en ongeveer 1 1/2 uur later zaten we alweer op de fiets om onze weg met zijn vieren te vervolgen. Dat was de enige echte pech die we onderweg hebben gehad. Afgezien van een paar loslopende kransjes in de tandwielenset van Anton (even naar de fietsenmaker), of van een los getrild balhoofd bij Henk (weer vastgedraaid bij een tractorwerkplaats in een klein dorpje in het Fichtelgebirge) en die ene lekke band van Wim.

Het weer:

We hebben alle dagen schitterend weer gehad. Slechts een fikse regen- en onweersbui verraste ons. Het enige moment dat de regenjassen voor de dag kwamen. Soms was het 's-morgens wat kouder zodat de armstukken of de windstopper voor de dag kwamen. Alleen als het in Duitsland en Tsjechië mooi weer is, gaat dat gepaard met oosten- en zuidenwind. En omdat onze route steeds in oostelijke en zuidelijke richting ging, hadden we elke dag wind op de kop (net zoals bij onze oefensessie naar Wassenberg). De zon was soms zo warm dat er volop met zonnebrand moest worden gesmeerd.

Bezienswaardigheden:

Het is een route met uitzonderlijk mooie landschappen. Met veel mooie, kleine gehuchtjes, die er vooral in het Oost-Duitse verlaten en hard aan een facelift toe zijnde, bij lagen. Mooie overnachtingsplaatsen, zoals Wesel, Lünen, Hannover Münden, Eisenach, Bad Salzungen, Coburg, Marianska Lazne en Pilsen.

Maar ook een route met plaatsen die een wezenlijk onderdeel van de Europese geschiedenis betekend hebben: Eisenach, waar Luther de Bijbel herschreef, Bayreuth van de Bayreuther.

Festspielen worden gehouden en zijn schouwburg (Unesco Werelderfgoed), de burcht van Coburg en kasteel van Karel de 4e in Karlstejn (kort voor Praag). En de route van de vergane glorie van mooie badplaatsen zoals Bad Salzungen, Marianska Lazne. Of met het unieke klooster Klaster Tepla uit 1193. (12 x geplunderd, 6 x afgebrand, 2 pestepidemieën meegemaakt, en 6x dreigde het te worden gesloten. 40 jaar bezet door het communistische soldatenregiem en nu na 1990 is men het aan het herstellen).

Kortom een route met een rijke schakering aan geschiedkundige momenten van ons Europa.

Ontmoetingen:

Natuurlijk ontmoet je op je route diverse mensen. Soms aan de koffiestop overdag of bij de overnachtingsmomenten. Mensen die je verbaast aankijken als je zegt dat je met de fiets uit Nederland komt en op weg bent naar Praag. Of mede-fietsers die je ergens onderweg ontmoet: bv ene Berend Daschke, die als voorzitter van de supportersclub van Borussia Dortmund met een 20-tal supporters met de fiets op weg

was van de laatste thuiswedstrijd van de club naar hun woonplaats ergens in de buurt van Hamburg.

Of het Canadese echtpaar dat al 11 maanden onderweg is van Vancouver in Canada, via Ierland, Engeland, Marokko, Spanje, Frankrijk, België en Nederland en nu ook op weg naar Praag. Om van daaruit weer door te gaan door o.a. Turkije, Iran, India naar Thailand. Om daar vandaan weer naar Alaska te vliegen en weer terug naar Vancouver te fietsen. Toen wij vertelden dat in Praag onze trip er op zat en onze vrouwen daar kwamen om samen terug naar huis te vliegen, betrok haar gezicht en las je daar bijna vanaf: "Ik wou .

Of de man uit München die een rondje München, Praag, Passau, München maakte en dacht dat wij nog allemaal net geen zestigers waren.

Praag:

Uiteindelijk waren we na 16 dagen fietsen, op dinsdag 22 mei, in Praag op het Wenceslasplein. Wim had op een van de laatste dagen geïnformeerd of we al een dag eerder terecht konden in ons al vastgelegd hotel. Dat kon. Weliswaar in een paar andere kamers. We hoefden dus niet meer van het ene naar het andere hotel te verkassen. Wel intern. Op woensdag zouden onze vrouwen aankomen. We hadden elkaar veel te vertellen: Over alles wat we hadden meegemaakt, wat we hadden gezien en hoe we hadden genoten.

Maar ook hoe we in een rollercoaster van emotie het overlijden van Willeke en Mart Huvenaars van afstand hebben moeten volgen. Twee mensen die ons zo nabij stonden. Mart, waar we zoveel mee gefietst hebben, zoveel kilometers mee gemaakt hebben, waar we uren mee vergaderd hebben, hetzij als bestuurslid, maar ook in de voorbereidingen voor die tientallen spinningmarathons, waardoor we zijn aangestoken met het Alpe d'Huzesvirus. Kortom uitgerekend op onze trip nemen ze beiden afscheid van het leven. En wij kunnen alleen maar, van verre afstand, maar vol bewondering, eerbied en dankbaarheid gade slaan hoe mooi onze club met dit heengaan is om gegaan.

In Praag hebben we nog een paar mooie dagen met zijn allen doorgebracht. Een dag gevuld met rondleidingen, boottocht op de Moldau, een etentje in een middeleeuws restaurant. Maar ook een dag met lekker

nietsdoen, rondslechteren door de stad, winkels in en uit lopen, samen gezellig koffie drinken en op terrasjes zitten.

Op zaterdag 26 mei zijn we met zijn allen naar Eindhoven gevlogen. Voor Wim een bijzondere dag. Niet alleen omdat zijn eerste lange-afstand-fietstocht er op zat, maar ook omdat hij die dag 70 werd. (Wat zat die ene Duitser er langs: hij net 65 en wij met zijn drieën 70 en een van 68!!!)

Onze fietsen waren toen al in Mill, omdat ze op vrijdag door een Mills koeriersbedrijf waren opgehaald.

Zaterdagavond was alles alweer bij het oude.

Een geslaagd evenement: ruim 1300 fietskilometers over 16 dagen verdeeld. Veel gezien en allemaal weer gezond en wel thuis.

Henk de Klein

Langenboom-Millingen-Langenboom

[Een bijdrage van Leo van Eijbergen:](#)

10 mei 2018

In alle vroegte zijn er al vele vrijwilligers van de Doortrappers onderweg onze L.M.L.- tocht uit te pijlen hoe die verreden zal gaan worden.

Dit jaar zijn we met nieuwe (roze) pijlen begonnen, hetgeen bij sommige nog even zoeken was om een bepaalde routine te krijgen deze pijlen snel op te hangen maar na een pijl of 10 was de routine er al min of meer en werden de pijlen in rap tempo opgehangen.

De weergoden waren ons 's morgens niet heel goed gezind, daar het 's morgens stond te regenen en de voorspellingen niet al te best waren.

Ondanks de slechte voorspellingen hebben we toch nog ruim 300 deelnemers mogen verwelkomen die onze mooie L.M.L- tocht redelijk droog hebben kunnen rijden en waar we van deze deelnemers dan ook alleen maar positieve reacties hebben gekregen met name over de pijlen en de manier van ophangen!

Ook de ophaalploegen hebben de pijlen in rap tempo kunnen ophalen, waardoor we kunnen stellen dat deze nieuwe pijlen een goede investering is van de club.

We kunnen dus stellen dat ondanks slechte weersvoorspellingen onze tocht de moeite waard is om te fietsen en bij vele mensen op de fietskalender staat.

Gezien de reacties van de deelnemers en de uitzet/ophaal ploegen zijn we trots op alle vrijwilligers die er ieder jaar weer zijn om de tocht vlekkeloos te laten verlopen.

Hopend op beter weer volgend jaar als we deze tocht zeker weer organiseren.

Namens de L.M.L commissie